

התנא בית שמאי () 244 מחלוקות

ברכות י:ב	<p>בית שמאי אומרים בערב כל אדם יטה ויקרא ובבקר יעמוד שנאמר (דברים ו, ז) ובשכבך ובקומך ובית הלל אומרים כל אדם קורא כדרכו שנאמר ובלכתך בדרך אם כן למה נאמר ובשכבך ובקומך בשעה שבני אדם שוכבים ובשעה שבני אדם עומדים</p>
ברכות כג:א	<p>הנכנס לבית הכסא קבוע חולץ תפיליו ברחוק ד' אמות ומניחן בחלון הסמוך לרשות הרבים ונכנס וכשהוא יוצא מרחיק ד' אמות ומניחן דברי בית שמאי ובית הלל אומרים אוחזן בידו ונכנס ר"ע אומר אוחזן בבגדו ונכנס</p>
ברכות לו:ב	<p>מאימתי אין קוצצין את האילנות בשביעית ב"ש אומרים כל האילנות משיוציאו וב"ה אומרים החרובין משישרשו והגפנים משיגרעו והזיתים משיניצו ושאר כל האילנות משיוציאו</p>
ברכות מב:א	<p>ברך על היין שלפני המזון פטר את היין שלאחר המזון בריך על הפרפרת שלפני המזון פטר את הפרפרת שלאחר המזון בריך על הפת פטר את הפרפרת על הפרפרת לא פטר את הפת בש"א אף לא מעשה קדרה היו יושבין כל אחד מברך לעצמו הסבו אחד מברך לכולן</p>
ברכות מב:ב	<p>ברך על הפת פטר את הפרפרת על הפרפרת לא פטר את הפת ב"ש אומרים אף לא מעשה קדרה</p>
ברכות מג:ב	<p>הביאו לפניו שמן והדס ב"ש אומרים מברך על השמן ואח"כ מברך על ההדס וב"ה אומרים מברך על ההדס ואח"כ מברך על השמן אמר ר"ג אני אכריע שמן זכינו לריחו וזכינו לסיכתו הדס לריחו זכינו לסיכתו לא זכינו א"ר יוחנן הלכה כדברי המכריע</p>
ברכות מג:ב	<p>ת"ר הביאו לפניו שמן ויין ב"ש אומרים אוחז השמן בימינו ואת היין בשמאלו מברך על השמן וחוזר ומברך על היין ב"ה אומרים אוחז את היין בימינו ואת השמן בשמאלו מברך על היין וחוזר ומברך על השמן וטחו בראש השמש ואם שמש ת"ח הוא טחו בכותל מפני שגנאי לתלמיד חכם לצאת לשוק כשהוא מבושם</p>
ברכות מז:א	<p>דתנן מאכילין את העניים דמאי ואת האכסניא דמאי ואמר רב הונא תנא ב"ש אומרים אין מאכילין את העניים ואת האכסניא דמאי</p>
ברכות נא:ב	<p>מי שאכל ושכח ולא בריך ב"ש אומרים יחזור למקומו ויברך וב"ה אומרים יברך במקום שזכר ועד מתי מברך עד כדי שיתעכל המזון שבמעיו</p>
ברכות נא:ב	<p>בא להן יין אחר המזון אם אין שם אלא אותו כוס בית שמאי אומרים מברך על היין ואח"כ מברך על המזון ובית הלל אומרים מברך על המזון ואח"כ מברך על היין</p>
ברכות נא:ב	<p>בית שמאי אומרים שברא מאור האש וב"ה אומרים בורא מאורי האש</p>
ברכות נא:ב	<p>בית שמאי אומרים נר ומזון בשמים והבדלה ובית הלל אומרים נר ובשמים מזון והבדלה</p>
ברכות נא:ב	<p>בית שמאי אומרים מקנח ידיו במפה ומניחה על השלחן ובית הלל אומרים על הכסת</p>
ברכות נא:ב	<p>תנו רבנן דברים שבין ב"ש וב"ה בסעודה ב"ש אומרים מברך על היום ואחר כך מברך על היין שהיום גורם ליין שיבא וכבר קדש היום ועדיין יין לא בא ובית הלל אומרים מברך על היין ואחר כך מברך על היום שהיין גורם לקדושה שתאמר דבר אחר ברכת היין תדירה וברכת היום אינה תדירה תדיר ושאינו תדיר תדיר קודם והלכה כדברי בית הלל</p>
ברכות נא:ב	<p>בית שמאי אומרים נוטלין לידים ואחר כך מוזגין את הכוס ובית הלל אומרים מוזגין את הכוס ואחר כך נוטלין לידים</p>
ברכות נא:ב	<p>אלו דברים שבין בית שמאי ובין בית הלל בסעודה בית שמאי אומרים מברך על היום ואחר כך מברך על היין ובית הלל אומרים מברך על היין ואחר כך מברך על היום</p>
ברכות נא:ב	<p>בית שמאי אומרים מכבדין את הבית ואחר כך נוטלין לידים ובית הלל אומרים נוטלין לידים ואחר כך מכבדין את הבית</p>
ברכות נב:ב	<p>ב"ה סברי אסור להשתמש בשמש ע"ה וב"ש סברי מותר להשתמש בשמש ע"ה</p>
ברכות נג:א	<p>ת"ר היו יושבין בבית המדרש והביאו אור לפניו בש"א כל אחד ואחד מברך לעצמו ובה"א אחד מברך לכולן משום שנאמר (משלי יד, כח) ברוב עם הדרת מלך</p>

התנא בית שמאי () 244 מחלוקות

- שבת יב:א אין משדכין את התינוקות לארס ולא את התינוק ללמדו ספר וללמדו אומנות ואין מנחמין אבלים ואין מבקרין חולין בשבת דברי **בית שמאי וב"ה** מתירין
- שבת יב:א אין הורגין את המאכולת בשבת דברי **ב"ש וב"ה** מתירין
- שבת יג:א ת"ש העוף עולה עם הגבינה על השלחן ואינו נאכל דברי **ב"ש וב"ה** אומר לא עולה ולא נאכל
- שבת יז:ב **ב"ש** אומרים אין נותנין אונין של פשתן לתוך התנור אלא כדי שיהבילו מבעוד יום ולא את הצמר ליורה אלא כדי שיקלוט העין **וב"ה** מתירין
- שבת יז:ב **ב"ש** אומרים אין פורסין מצודות חיה ועופות ודגים אלא כדי שיצודו מבעוד יום **וב"ה** מתירין
- שבת יז:ב **ב"ש** אומרים אין מוכרין לנכרי ואין טוענין עמו ואין מגביהין עליו אלא כדי שיגיע למקום קרוב **ובית הלל** מתירין
- שבת יז:ב **ב"ש** אומרים אין נותנין עורות לעבדן ולא כלים לכובס נכרי אלא כדי שיעשו מבעוד יום ובכולן **בית הלל** מתירין
- שבת יז:ב **ב"ש** אומרים אין שורין דיו וסמנים וכרשינין אלא כדי שישורו מבעוד יום **וב"ה** מתירין עם השמש
- שבת יח:ב ת"ר **ב"ש** אומרים לא ימכור אדם חפצו לנכרי ולא ישאלנו ולא ילונו ולא יתן לו במתנה אלא כדי שיגיע לביתו **וב"ה** אומרים כדי שיגיע לבית הסמוך לחומה **רבי עקיבא** אומר כדי שיצא מפתח ביתו
- שבת יט:א ת"ר אין משלחין איגרת ביד נכרי ע"ש א"כ קוצץ לו דמים **ב"ש** אומרים כדי שיגיע לביתו **וב"ה** אומרים כדי שיגיע לבית הסמוך לחומה
- שבת כא:ב ת"ר מצות חנוכה נר איש וביתו והמהדרין נר לכל אחד ואחד והמהדרין מן המהדרין **ב"ש** אומרים יום ראשון מדליק שמנה מכאן ואילך פוחת והולך **וב"ה** אומרים יום ראשון מדליק אחת מכאן ואילך מוסיף והולך
- שבת כה:ב אמר להן בני לא כך שניתי לכם סדין בציצית **בית שמאי** פוטרין **וב"ה** מחייבין והלכה כדברי בית הלל
- שבת לו:ב כירה שהסיקה בקש ובגבבא נותנים עליה תבשיל בגפת ובעצים לא יתן עד שיגרוף או עד שיתן את האפר **בית שמאי** אומרים חמין אבל לא תבשיל **ובית הלל** אומרים חמין ותבשיל **בית שמאי** אומרים נוטלין אבל לא מחזירין **ובית הלל** אומרים אף מחזירין
- שבת לט:ב דתנן **בית שמאי** אומרים לא יחם אדם חמין לרגליו א"כ ראויין לשתייה **וב"ה** מתירין
- שבת מב:א ת"ר נותן אדם חמין לתוך הצונן ולא הצונן לתוך החמין דברי **בית שמאי** **ובית הלל** אומרים בין חמין לתוך הצונן ובין צונן לתוך החמין מותר בד"א בכוס אבל באמבטי חמין לתוך הצונן ולא צונן לתוך החמין **ורבי שמעון בן מנסיא** אוסר אמר רב נחמן הלכה כר"ש בן מנסיא
- שבת קכד:ב דתנן **בית שמאי** אומרים אין מוציאין את הקטן ואת הלולב ואת ספר תורה לרה"ר **ובית הלל** מתירין
- שבת קכז:ב דתנן מאכילין את העניים דמאי ואת האכסניא דמאי ואמר רב הונא תנא **ב"ש** אומרים אין מאכילין את העניים דמאי ואת האכסניא דמאי **וב"ה** אומרים מאכילין את העניים דמאי ואת האכסניא דמאי
- שבת קלה:א ולא נולד כשהוא מהול דוחה את השבת **שב"ש** אומרים צריך להטיף ממנו דם ברית **וב"ה** אומרים אינו צריך א"ר שמעון בן אלעזר לא נחלקו **ב"ש** ו**ב"ה** על נולד כשהוא מהול שצריך להטיף ממנו דם ברית מפני שערלה כבושה היא על מה נחלקו על גר שנתגייר כשהוא מהול שבית שמאי אומרים צריך להטיף ממנו דם ברית ובה"א א"צ להטיף ממנו דם ברית
- שבת קלה:א דתניא רבי אליעזר הקפר אומר לא נחלקו **ב"ש** ו**ב"ה** על נולד כשהוא מהול שצריך להטיף ממנו דם ברית על מה נחלקו לחלל עליו את השבת **ב"ש** אומרים מחללין עליו את השבת **וב"ה** אומרים אין מחללין עליו את השבת

התנא בית שמאי () 244 מחלוקות

<p>ב"ש אומרים מעבירין מעל השלחן עצמות וקליפין וב"ה אומרים מסלק את הטבלא כולה ומנערה מעבירין מלפני השלחן פירורין פחות מכזית ושער של אפונין ושער עדשים מפני שהוא מאכל בהמה ספוג אם יש לו עור בית אחיזה מקנחין בו ואם לאו אין מקנחין בו וחכמים אומרים בין כך ובין כך ניטל בשבת ואינו מקבל טומאה</p>	<p>שבת קמג:א</p>
<p>ב"ש אומרים מגביהין מעל השלחן עצמות וקליפין וב"ה אומרים מסלק את הטבלה כולה ומנערה</p>	<p>שבת קנז:א</p>
<p>תנן הכשר מבוי ב"ש אומרים לחי וקורה וב"ה אומרים לחי או קורה</p>	<p>עירובין ב:ב</p>
<p>דתנן קרחת הכרם ב"ש אומרים עשרים וארבע אמות וב"ה אומרים שש עשרה אמות ומחול הכרם בית שמאי אומרים שש עשרה אמות ובית הלל אומרים שתים עשרה אמות</p>	<p>עירובין ג:ב</p>
<p>ת"ר כיצד מערבין דרך רה"ר עושה צורת הפתח מכאן ולחי וקורה מכאן חנניה אומר ב"ש אומרים עושה דלת מכאן ודלת מכאן וכשהוא יוצא ונכנס נועל ב"ה אומרים עושה דלת מכאן ולחי וקורה מכאן ורה"ר מי מיערבא</p>	<p>עירובין ו:א</p>
<p>דתנן השדרה והגולגולת שחסרו וכמה חסרון בשדרה בש"א שתי חוליות וב"ה אומרים חוליא אחת ובגולגולת בש"א כמלא מקדח וב"ה אומרים כדי שינטל מן החי וימות</p>	<p>עירובין ז:א</p>
<p>כמאן דלא כחנניה ולא כתנא קמא אמר רב יהודה הכי קאמר הכשר מבוי סתום כיצד ב"ש אומרים לחי וקורה וב"ה אומרים או לחי או קורה</p>	<p>עירובין יא:ב</p>
<p>הכשר מבוי ב"ש אומרים לחי וקורה וב"ה אומרים או לחי או קורה רבי אליעזר אומר לחיין משום ר' ישמעאל אמר תלמיד אחד לפני ר"ע לא נחלקו ב"ש וב"ה על מבוי שהוא פחות מארבע אמות שהוא נותר או בלחי או בקורה על מה נחלקו על רחב מארבע אמות ועד עשר שב"ש אומרים לחי וקורה וב"ה אומרים או לחי או קורה א"ר עקיבא על זה ועל זה נחלקו</p>	<p>עירובין יא:ב</p>
<p>מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושלחנו בתוך הבית בית שמאי פוסלין וב"ה מכשירין אמרו ב"ה לב"ש לא כך היה מעשה שהלכו זקני ב"ש וזקני ב"ה לבקר את ר' יוחנן בן החורנית ומצאוהו יושב ראשו ורובו בסוכה ושלחנו בתוך הבית אמרו להן בית שמאי (אי) משם ראייה אף הן אמרו לו אם כך היית נוהג לא קיימת מצות סוכה מימין</p>	<p>עירובין יג:ב</p>
<p>תנא בית שמאי אומרים אין מאכילין את העניים דמאי ואת אכסניא דמאי ובית הלל אומרים מאכילין את העניים דמאי ואת אכסניא דמאי</p>	<p>עירובין יז:ב</p>
<p>דלא כב"ש דתניא ב"ש אומרים אין מערבין לנזיר ביין ולישראל בתרומה ב"ה אומרים מערבין לנזיר ביין ולישראל בתרומה</p>	<p>עירובין לא:א</p>
<p>אמר רב הונא תנא בית שמאי אומרים אין מאכילין את העניים דמאי ובית הלל אומרים מאכילין את העניים דמאי</p>	<p>עירובין לא:ב</p>
<p>התניא ר"ח שחל להיות בשבת ב"ש אומרים מתפלל שמנה וב"ה אומרים מתפלל שבע</p>	<p>עירובין מ:ב</p>
<p>דתניא חמשה שגבו את עירובן ונתנוהו בשני כלים בית שמאי אומרים אין עירובן עירוב ובית הלל אומרים עירובן עירוב</p>	<p>עירובין מח:ב</p>
<p>דתניא חמשה שגבו את עירובן ונתנוהו בשני כלים ב"ש אומרים אין זה עירוב וב"ה אומרים הרי זה עירוב</p>	<p>עירובין מט:א</p>
<p>דתנן המת בבית ולו פתחים הרבה כולן טמאין נפתח אחד מהן הוא טמא וכולן טהורין חישוב להוציאן באחד מהן או בחלון שיש בו ארבעה על ארבעה מציל על כל הפתחים כולן בית שמאי אומרים והוא שחישוב עד שלא ימות המת וב"ה אומרים אף משימות המת</p>	<p>עירובין סח:א</p>
<p>אנשי חצר ששכח אחד מהן ולא עירב ביתו אסור מלהכניס ומלהוציא לו ולהם ושלהם מותרין לו ולהם נתנו לו רשותו הוא מותר והן אסורין היו שנים אסורין זה על זה שאחד נותן רשותו ונוטל רשות שנים נותנין רשות ואין נוטלין רשות מאימתי נותנין רשות ב"ש אומרים מבעוד יום וב"ה אומרים משחשיכה</p>	<p>עירובין סט:ב</p>
<p>מי שנתן רשותו והוציא בין בשוגג בין במזיד ה"ז אוסר דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר במזיד אוסר בשוגג אינו אוסר</p>	<p>עירובין סט:ב</p>
<p>דתנן מאימתי נותנין רשות ב"ש אומרים מבעוד יום וב"ה אומרים משתחשך</p>	<p>עירובין עא:א</p>

התנא בית שמאי () 244 מחלוקות

<p>בהא קמיפליגי דב"ש סברי ביטול רשות מיקנא רשותא הוא ומיקנא רשותא בשבת אסור וב"ה סברי אסתלוקי רשותא בעלמא הוא ואסתלוקי רשותא בשבת שפיר דמי</p>	<p>עירובין עא:א</p>
<p>חמשה חבורות ששבתו בטרקלין אחד ב"ש אומרים עירוב לכל חבורה וחבורה וב"ה אומרים עירוב אחד לכולן ומודים בזמן שמקצתן שרויין בחדרים או בעליות שהן צריכין עירוב לכל חבורה וחבורה</p>	<p>עירובין עב:א</p>
<p>לא נחלקו ב"ש ווב"ה על מחיצות המגיעות לתקרה שצריכין עירוב לכל חבורה וחבורה על מה נחלקו על מחיצות שאין מגיעות לתקרה שבית שמאי אומרים עירוב לכל חבורה וחבורה ובית הלל אומרים עירוב א' לכולן</p>	<p>עירובין עב:ב</p>
<p>מחול הכרם ב"ש אומרים ט"ז אמה וב"ה אומרים י"ב אמה</p>	<p>עירובין צג:א</p>
<p>קרחת הכרם ב"ש אומרים כ"ד אמות וב"ה אומרים ט"ז אמה</p>	<p>עירובין צג:א</p>
<p>אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר כל מקום שאין מכניסין בו חמץ אין צריך בדיקה ובמה אמרו ב' שורות במרתף מקום שמכניסין בו חמץ בית שמאי אומרים ב' שורות על פני כל המרתף ובית הלל אומרים שתי שורות החיצונות שהן העליונות</p>	<p>פסחים ב:א</p>
<p>המפלת אור לשמונים ואחד בית שמאי פוטרין מקרבן ובית הלל מחייבים</p>	<p>פסחים ג:א</p>
<p>הפיגול והנותר והטמא בית שמאי אומרים אין נשרפין כאחת וב"ה אומרים נשרפין כאחת</p>	<p>פסחים טו:ב</p>
<p>דתניא חבית של יין של תרומה שנטמאת ב"ש אומרים תשפך חבל ובית הלל אומרים תעשה זילוף</p>	<p>פסחים כ:ב</p>
<p>דתניא ב"ש אומרים לא ימכור אדם חמצו לנכרי אא"כ יודע בו שיכלה קודם פסח וב"ה אומרים כל שעה שמותר לאכול מותר למכור</p>	<p>פסחים כא:א</p>
<p>ת"ר אין אופין פת עבה (ביום טוב) בפסח דברי בית שמאי ובית הלל מתירין</p>	<p>פסחים לו:ב</p>
<p>מיתבי המעיסה בית שמאי פוטרין וב"ה מחייבין החליטה בית שמאי מחייבין ובית הלל פוטרין איזהו המעיסה ואיזהו החליטה המעיסה קמח שעל גבי מוגלשין החליטה מוגלשין שעל גבי קמח</p>	<p>פסחים לז:ב</p>
<p>תנן מאימתי אין קוצצין את האילנות בשביעית ב"ש אומרים כל האילנות משיוציאו וב"ה אומרים החרובין משישרשרו והגפנים משיגריעו והזיתים משיניצו ושאר כל האילנות משיוציאו</p>	<p>פסחים נב:ב</p>
<p>וחכמים אומרים ביהודה היו עושין מלאכה בערבי פסחים עד חצות ובגליל לא היו עושין כל עיקר הלילה ב"ש אסורים וב"ה מתירין עד הנץ החמה</p>	<p>פסחים נה:א</p>
<p>דתנן מי שחציו עבד וחציו בן חורין עובד את רבו יום אחד ואת עצמו יום אחד דברי בית הלל בית שמאי אומרים תקנתם את רבו ואת עצמו לא תקנתם לישא שפחה אינו יכול שכבר חציו בן חורין לישא בת חורין אינו יכול שעדיין חציו עבד יבטל והלא לא נברא העולם אלא לפריה ורבייה שנאמר (ישעיהו מה, יח) לא תוהו ברא לשבת יצרה אלא מפני תיקון העולם כופין את רבו ועושה אותו בן חורין וכותב שטר על חציו דמיו וחזרו בית הילל להורות כבית שמאי</p>	<p>פסחים פח:א</p>
<p>אונן טובל ואוכל את פסחו לערב אבל לא בקדשים השומע על מת והמלקט לו עצמות טובל ואוכל בקדשים גר שנתגייר בע"פ ב"ש אומרים טובל ואוכל את פסחו לערב וב"ה אומרים הפורש מן הערלה כפורש מן הקבר</p>	<p>פסחים צב:א</p>
<p>א"ר יוחנן מחלוקת בערל נכרי דב"ה סברי גזירה שמא יטמא לשנה הבאה ויאמר אישתקד מי לא טבלתי ואכלתי עכשיו נמי אטבול ואוכל ולא ידע דאשתקד נכרי הוה ולא מקבל טומאה עכשיו ישראל ומקבל טומאה וב"ש סברי לא גזרינן אבל ערל ישראל דברי הכל טובל ואוכל את פסחו לערב ולא גזרינן ערל ישראל משום ערל נכרי</p>	<p>פסחים צב:א</p>
<p>אמר ר"ש בן אלעזר לא נחלקו ב"ש ווב"ה על ערל ישראל שטובל ואוכל את פסחו לערב על מה נחלקו על ערל נכרי שב"ש אומרים טובל ואוכל את פסחו לערב וב"ה אומרים הפורש מן הערלה כפורש מן הקבר</p>	<p>פסחים צב:א</p>

התנא בית שמאי () 244 מחלוקות

פסחים קג:א	דתנן בית שמאי אומרים נר ומזון בשמים והבדלה ובית הלל אומרים נר ובשמים ומזון והבדלה
פסחים קיד:א	מזגו לו כוס ראשון ב"ש אומרים מברך על היום ואחר כך מברך על היין וב"ה אומרים מברך על היין ואחר כך מברך על היום
פסחים קיד:א	ת"ר דברים שבין ב"ש ו ב"ה בסעודה ב"ש אומרים מברך על היום ואח"כ מברך על היין מפני שהיום גורם ליין שיבא וכבר קידש היום ועדיין יין לא בא וב"ה אומרים מברך על היין ואח"כ מברך על היום מפני שהיין גורם לקידוש שתאמר דבר אחר ברכת היין תדירה וברכת היום אינה תדירה תדיר ושאינו תדיר קודם
פסחים קטז:ב	עד היכן הוא אומר בש"א עד אם הבנים שמחה ובה"א עד חלמיש למעינו מים וחותם בגאולה ר"ט אומר אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים ולא היה חותם רבי עקיבא אומר כן ה' אלהינו ואלהי אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשלום שמחים בבנין עירך וששים בעבודתך ונאכל שם (מן הפסחים ומן הזבחים) כו' עד בא"י גאל ישראל
ראש השנה ב:א	באחד בשבט ראש השנה לאילן כדברי בית שמאי בית הלל אומרים בחמשה עשר בו
יומא סא:ב	והתניא נזיר ממורט ב"ש אומרים צריך העברת תער וב"ה אומרים אין צריך העברת תער
סוכה ג:א	ממאי דב"ש ובית הלל בסוכה קטנה פליגי דלמא בסוכה גדולה פליגי וכגון דיתבי אפומא דמטולתא ושולחנו בתוך הבית דבית שמאי סברי גזרינן שמא ימשך אחר שולחנו ובית הלל סברי לא גזרינן
סוכה ג:א	דקתני מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין
סוכה ג:א	והכי קתני מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש אומרים לא יצא וב"ה אומרים יצא ושאינה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו בלבד ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין
סוכה ז:ב	דתנן מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין
סוכה ט:א	סוכה ישנה בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין ואיזו היא סוכה ישנה כל שעשאה קודם לחג שלשים יום אבל אם עשאה לשם חג אפילו מתחילת השנה כשרה
סוכה טו:א	תקרה שאין עליה מעזיבה ר' יהודה אומר בית שמאי אומרים מפקפק ונוטל אחת מבינתים ובית הלל אומרים מפקפק או נוטל אחת מבינתים רבי מאיר אומר נוטל אחת מבינתים ואינו מפקפק
סוכה טז:א	בור שבין שתי חצירות אין ממלאין ממנה בשבת אלא אם כן עשה לה מחיצה עשרה טפחים בין מלמעלה בין מלמטה בין בתוך אוגנו רבן שמעון בן גמליאל אומר בית שמאי אומרים מלמעלה ובית הלל אומרים מלמטה
סוכה כב:ב	ת"ר המעובה כמין בית אע"פ שאין הכוכבים נראין מתוכה כשרה אין כוכבי חמה נראין מתוכה בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין
סוכה כח:א	מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין אמרו להם ב"ה לב"ש לא כך היה מעשה שהלכו זקני ב"ש וזקני ב"ה לבקר את רבי יוחנן בן חורנית ומצאוהו שהיה יושב ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ולא אמרו לו דבר אמרו להם ב"ש משם ראייה אף הם אמרו לו אם כן היית נוהג לא קיימת מצות סוכה מימך
סוכה לד:ב	אתרוג הגזול והיבש פסול של אשרה ושל עיר הנדחת פסול של ערלה פסול של תרומה טמאה פסול של תרומה טהורה לא יטול ואם נטל כשר של דמאי ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין
סוכה לה:ב	אמר רב הונא תנא ב"ש אומרים אין מאכילין את העניים ואת האכסנאים דמאי וב"ה אומרים מאכילין את העניים דמאי ואת האכסנאים דמאי
סוכה נו:א	דת"ר דברים שבין בית שמאי ובית הלל בסעודה בית שמאי אומרים מברך על היום ואחר כך מברך על היין ובית הלל אומרים מברך על היין ואחר כך מברך על היום
סוכה נו:א	בית שמאי אומרים מברך על היום ואח"כ מברך על היין שהיום גורם ליין שיבא וכבר קידש היום ועדיין יין לא בא ובית הלל אומרים מברך על היין ואחר כך מברך על היום שהיין גורם לקידוש שתאמר ד"א ברכת היין תדירה וברכת היום אינה תדירה תדיר ושאינו תדיר קודם

התנא בית שמאי () 244 מחלוקות

- ביצה ב:א ביצה שנולדה ביום טוב **בית שמאי** אומרים תאכל **ובית הלל** אומרים לא תאכל
- ביצה ב:א **בית שמאי** אומרים שאור בכזית וחמץ בככותבת **ובית הלל** אומרים זה וזה בכזית
- ביצה ב:א השוחט חיה ועוף ביום טוב **בית שמאי** אומרים יחפור בדקר ויכסה **ובית הלל** אומרים לא ישחוט אלא אם כן היה לו עפר מוכן מבעוד יום ומודים שאם שחט שיחפור בדקר ויכסה שאפר כירה מוכן הוא
- ביצה ד:א כתנאי נולדה בשבת תאכל ביום טוב **ובית הלל** אומרים לא תאכל בשבת רבי יהודה אומר משום רבי אליעזר עדיין היא מחלוקת **שבית שמאי** אומרים תאכל **ובית הלל** אומרים לא תאכל
- ביצה ו:ב הא נמי תנינא ביצה שנולדה ביו"ט **ב"ש** אומרים תאכל **וב"ה** אומרים לא תאכל ועד כאן לא פליגי **ב"ש** ו**ב"ה** אלא בנולדה אבל במעי אמן דברי הכל שריין
- ביצה ז:ב לענין אכילה כולי עלמא לא פליגי כי פליגי לענין ביעור **בית שמאי** סברי לא ילפינן ביעור מאכילה **ובית הלל** סברי ילפינן ביעור מאכילה
- ביצה ז:ב תניא נמי הכי (**שמות יג, ז**) ולא יראה לך (שאור) ולא יראה לך (חמץ) זהו מחלוקת שבין בית שמאי ו**ב"ה** **שב"ש** אומרים שאור בכזית וחמץ בככותבת **וב"ה** אומרים זה וזה בכזית
- ביצה ט:א **בית שמאי** אומרים אין מוליכין את הסולם משובך לשובך אבל מטהו מחלון לחלון **ובית הלל** מתירין
- ביצה ט:א אמר רב חנן בר אמי מחלוקת ברשות הרבים **דבית שמאי** סברי הרואה אומר להטיח גגו הוא צריך **ובית הלל** סברי שובכו מוכיח עליו אבל ברשות היחיד דברי הכל מותר
- ביצה ט:א אמר רב חנן בר אמי מחלוקת ברשות היחיד **דבית שמאי** אית להו דרב יהודה אמר רב **ובית הלל** לית להו דרב יהודה
- ביצה ט:ב דתניא אמר רבי שמעון בן אלעזר מודים **ב"ש** ו**ב"ה** שמוליכין את הסולם משובך לשובך לא נחלקו אלא להחזיר **שב"ש** אומרים אין מחזירין **וב"ה** אומרים אף מחזירין
- ביצה ט:ב ורמינהי השוחט חיה ועוף ביום טוב **ב"ש** אומרים יחפור בדקר ויכסה **וב"ה** אומרים לא ישחוט אא"כ היה לו עפר מוכן מבעוד יום
- ביצה י:א **בית שמאי** אומרים לא יטול אלא אם כן נענע מבעוד יום **ובית הלל** אומרים עומד ואומר זה וזה אני נוטל
- ביצה י:א אמר רב חנן בר אמי מחלוקת בבריכה ראשונה **דבית שמאי** סברי גזרינן דלמא אתי לאמלוכי **ובית הלל** סברי לא גזרינן אבל בבריכה שניה דברי הכל בעומד ואומר זה וזה אני נוטל
- ביצה י:א **בית שמאי** אומרים אין נוטלין את העלי לקצב עליו בשר **ובית הלל** מתירין
- ביצה י:א **בית שמאי** אומרים אין נוטלים את העלי לקצב עליו בשר **ובית הלל** מתירין **בית שמאי** אומרים אין נותנין את העור לפני הדורסן ולא יגביהנו אלא אם כן יש עמו כזית בשר ובית הלל מתירין
- ביצה י:א והתניא **בית שמאי** אומרים אין מוליכין טבח וסכין אצל בהמה ולא בהמה אצל טבח וסכין **ובית הלל** אומרים מוליכין זה אצל זה
- ביצה י:א **בית שמאי** אומרים אין מוליכין תבלין ומדוך אצל מדוכה ולא מדוכה אצל תבלין ומדוך **ובית הלל** אומרים מוליכין זה אצל זה
- ביצה י:א **בית שמאי** אומרים: אין מסלקין את התריסין ביום טוב **ובית הלל** מתירין אף להחזיר
- ביצה י:א מר רבי שמעון בן אלעזר מודים בית שמאי ובית הלל שמסלקין את התריסין ביום טוב לא נחלקו אלא להחזיר **שבית שמאי** אומרים אין מחזירין **ובית הלל** אומרים אף מחזירין במה דברים אמורים בשיש להן ציר אבל אין להן ציר דברי הכל מותר

התנא בית שמאי () 244 מחלוקות

<p>ביצה יב:א בהא פליגי דלמא בערוב והוצאה לשבת ואין ערוב והוצאה ליום טוב קא מיפליגי מר סבר ערוב הוצאה לשבת וערוב הוצאה ליום טוב ומר סבר ערוב הוצאה לשבת ואין ערוב הוצאה ליום טוב כדכתיב (ירמיהו יז, כב) ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת בשבת אין ביום טוב לא</p>	<p>ביצה יב:א בית שמאי אומרים אין מוציאים לא את הקטן ולא את הלולב ולא את ספר תורה לרשות הרבים ובית הלל מתירין</p>
<p>ביצה יב:ב בש"א אין מוליכין חלה ומתנות לכהן ביום טוב בין שהורמו מאמש בין שהורמו מהיום ובית הלל מתירין</p>	<p>ביצה יד:א לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על הנדוכין שנדוכין כדרכן ומלח עמהן לא נחלקו אלא לדוכה בפני עצמה שבית שמאי אומרים מלח בפך ובעץ הפרור לצלי אבל לא לקדרה ובית הלל אומרים בכל דבר</p>
<p>ביצה יד:ב הבורר קטניות ביום טוב בית שמאי אומרים בורר אוכל ואוכל ובית הלל אומרים בורר כדרכו בחיקו בקנון ובתמחוי אבל לא בטבלא ולא בנפה ולא בכברה רבן גמליאל אומר אף מדיח ושולה</p>	<p>ביצה יד:א בית שמאי אומרים תבלין נדוכין במדוך של עץ והמלח בפך ובעץ הפרור ובית הלל אומרים תבלין נדוכין כדרכן במדוך של אבן והמלח במדוך של עץ</p>
<p>ביצה יד:ב בית שמאי אומרים אין משלחין ביום טוב אלא מנות ובית הלל אומרים משלחין בהמה חיה ועוף בין חיין בין שחוטין משלחין יינות שמנים וסלתות וקטניות אבל לא תבואה ורבי שמעון מתיר בתבואה</p>	<p>ביצה יד:א יום טוב שחל להיות ערב שבת לא יבשל בתחלה מיום טוב לשבת אבל מבשל הוא ליום טוב ואם הותיר הותיר לשבת ועושה תבשיל מערב יום טוב, וסומך עליו לשבת. בית שמאי אומרים שני תבשילין ובית הלל אומרים תבשיל אחד ושיוין בדג וביצה שעליו שהן שני תבשילין אכלו או שאבד לא יבשל עליו בתחלה ואם שייר ממנו כל שהוא סומך עליו לשבת</p>
<p>ביצה יז:א תנו רבנן יום טוב שחל להיות בשבת בית שמאי אומרים מתפלל שמנה [ואומר] של שבת בפני עצמה ושל יו"ט בפני עצמה וב"ה אומרים מתפלל שבע מתחיל בשל שבת ומסיים בשל שבת ואומר קדושת היום באמצע</p>	<p>ביצה יז:ב חל להיות אחר השבת בית שמאי אומרים מטבילין את הכל מלפני השבת וב"ה אומרים כלים מלפני השבת ואדם בשבת ושיוין שמשיקין את המים בכלי אבן לטהרן אבל לא מטבילין ומטבילין מגב לגב ומחבורה לחבורה</p>
<p>ביצה יז:ב אמר רבי שמעון בן אלעזר מודים בית שמאי ובית הלל על שני תבשילין שצריך על מה נחלקו על דג וביצה שעליו שב"ש אומרים שני תבשילין ובית הלל אומרים תבשיל אחד ושיוין שאם פרפר ביצה ונתן לתוך הדג או שרסק קפלוטות ונתן לתוך הדג שהן שני תבשילין</p>	<p>ביצה יז:ב בית שמאי אומרים אין אופין אלא אם כן ערב בפת ואין מבשילין אא"כ ערב בתבשיל ואין טומנין אלא אם כן היו חמין טמונין מערב יום טוב ובית הלל אומרים מערב בתבשיל אחד ועושה בו כל צרכו</p>
<p>ביצה יז:ב אמר רבי שמעון בן אלעזר בן אלוטור מודים בית שמאי ובית הלל על שני תבשילין שצריך על מה נחלקו על דג וביצה שעליו שב"ש אומרים שני תבשילין ובית הלל אומרים תבשיל אחד ושיוין שאם פרפר ביצה ונתן לתוך הדג או שרסק קפלוטות ונתן לתוך הדג שהן שני תבשילין</p>	<p>ביצה יט:א אמר עולא מחלוקת בשלמי חגיגה לסמוך ועולת ראיה ליקרב דבית שמאי סברי (ויקרא כג, מא) וחגותם אותו חג לה' חגיגה אין עולת ראיה לא וב"ה סברי לה' כל דלה' אבל נדרים ונדבות דברי הכל אין קריבין ביו"ט</p>
<p>ביצה יט:א אמר רבי שמעון בן אלעזר בן אלוטור מודים בית שמאי ובית הלל על עולה שאינה של יו"ט שאינה קרבה ביום טוב ועל שלמים שהן של יום טוב שקריבין ביו"ט על מה נחלקו על עולה שהיא של יום טוב ועל שלמים שאינן של יו"ט שבית שמאי אומרים לא יביא ובית הלל אומרים יביא</p>	<p>ביצה יט:א אמר ר' שמעון בן אלעזר בן אלוטור מודים בית שמאי ובית הלל על עולה ושלמים שאינן של יו"ט שאין קריבין ביום טוב ועל שלמים שהן של יום טוב שקריבין ביו"ט על מה נחלקו על עולה שהיא של יו"ט שאינה קרבה ביום טוב ועל שלמים שאינן של יו"ט שבית שמאי אומרים לא יביא ובית הלל אומרים יביא</p>
<p>ביצה יט:א רב יוסף אמר תנאי שקלת מעלמא תנאי היא דתני' שלמים הבאים מחמת יו"ט ביום טוב בית שמאי אומרים סומך עליהן מערב יו"ט ושוחטן ביו"ט ובית הלל אומרים סומך עליהן ביום טוב ושוחטן ביום טוב אבל נדרים ונדבות דברי הכל אין קריבין ביום טוב</p>	<p>ביצה יט:א אמר ר' שמעון בן אלעזר בן אלוטור מודים בית שמאי ובית הלל על עולה ושלמים שאינן של יו"ט שאין קריבין ביום טוב ועל שלמים שהן של יום טוב שקריבין ביו"ט על מה נחלקו על עולה שהיא של יו"ט שאינה קרבה ביום טוב ועל שלמים שאינן של יו"ט שבית שמאי אומרים לא יביא ובית הלל אומרים יביא</p>

התנא בית שמאי () 244 מחלוקות

<p>ביצה כ:א אמר רבי יוסי לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על הסמיכה עצמה שצריך על מה נחלקו על תכף לסמיכה שחיטה שבית שמאי אומרים אינו צריך ובית הלל אומרים צריך</p>	<p>ביצה כ:א אמר רבי יוסי בר' יהודה לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על תכף לסמיכה שחיטה שצריך על מה נחלקו על הסמיכה עצמה שבית שמאי אומרים אינו צריך ובית הלל אומרים צריך</p>
<p>ביצה כ:ב ב"ש אומרים לא יחם אדם חמין לרגליו אלא אם כן ראויין לשתייה וב"ה מתירין עושה אדם מדורה ומתחמם כנגדה</p>	<p>ביצה כ:ב ת"ש ב"ש אומרים לא יעשה אדם מדורה ויתחמם כנגדה וב"ה מתירין</p>
<p>ביצה כ:ב אמר רב חנינא בר ביסנא הכא במנורה של חליות עסקינן דמחזי כבונה דב"ש סברי יש בנין בכלים וב"ה סברי אין בנין בכלים ואין סתירה בכלים</p>	<p>ביצה כ:ב תנו רבנן ב"ש אומרים אין אופין פת עבה בפסח וב"ה מתירין וכמה פת עבה</p>
<p>ביצה כ:ב תניא נמי הכי ב"ש אומרים אין אופין פת מרובה ביום טוב וב"ה מתירין</p>	<p>ביצה כ:ב דתנן ב"ש אומרים אין מוציאין לא את הקטן ולא את הלולב ולא את ספר תורה לרה"ר וב"ה מתירין</p>
<p>ביצה לז:ב והתנן המת בבית ולו פתחים הרבה כולן טמאים נפתח אחד מהן הוא טמא וכולן טהורים חשב להוציאו באחד מהן או בחלון שיש בו ארבעה על ארבעה מצלת על הפתחים כולן ב"ש אומרים והוא שחשב עליו עד שלא ימות המת וב"ה אומרים אף משימות המת</p>	<p>מגילה ה:א דתנן ב"ש אומרים מביאין שלמים ביר"ט ואין סומכין עליהן אבל לא עולות וב"ה אומרים מביאין שלמים ועולות וסומכין עליהן</p>
<p>מועד קטן ג:ב כדתנן עד מתי חורשין בשדה אילן ערב שביעית בית שמאי אומרים כל זמן שיפה לפני וב"ה אומרים עד העצרת וקרובין דברי אלו להיות כדברי אלו</p>	<p>מועד קטן כ:א א"ר אלעזר בר' שמעון הן הן דברי ב"ש הן הן דברי בית הלל שבית שמאי אומרים שלשה ימים וב"ה אומרים אפי' יום אחד</p>
<p>חגיגה ב:א הכל חייבין בראייה חוץ מחרש שוטה וקטן וטומטום ואנדרוגינוס ונשים ועבדים שאינם משוחררים החיגר והסומא והחולה והזקן ומי שאינו יכול לעלות ברגליו איזהו קטן כל שאינו יכול לרכוב על כתפיו של אביו ולעלות מירושלים להר הבית דברי בית שמאי ובית הלל אומרים כל שאינו יכול לאחוז בידו של אביו ולעלות מירושלים להר הבית שנאמר (שמות כג, יד) שלש רגלים</p>	<p>חגיגה ב:א בית שמאי אומרים הראייה שתי כסף והחגיגה מעה כסף ובית הלל אומרים הראייה מעה כסף והחגיגה שתי כסף</p>
<p>חגיגה ב:א דתנן מי שחציו עבד וחציו בן חורין עובד את רבו יום אחד ואת עצמו יום אחד דברי בית הלל אמרו להם בית שמאי תקנתם את רבו ואת עצמו לא תקנתם לישא שפחה אינו יכול בת חורין אינו יכול ליבטיל והלא לא נברא העולם אלא לפריה ורביה שנאמר (ישעיהו מה, יח) לא תהו בראה לשבת יצרה אלא מפני תיקון העולם כופין את רבו ועושה אותו בן חורין וכותב לו שטר על חצי דמיו וחזרו בית הלל להורות כדברי בית שמאי</p>	<p>חגיגה ו:א ת"ר בית שמאי אומרים הראייה שתי כסף והחגיגה מעה כסף שהראייה עולה כולה לגבוה מה שאין כן בחגיגה ועוד מצינו בעצרת שריבה בהן הכתוב בעולות יותר מבשלמים ובית הלל אומרים הראייה מעה כסף וחגיגה שתי כסף שחגיגה ישנה לפני הדיבור מה שאין כן בראייה</p>
<p>חגיגה ז:ב עולות במועד באות מן החולין והשלמים מן המעשר יום טוב הראשון של פסח ב"ש אומרים מן החולין ובית הלל אומרים מן המעשר</p>	<p>חגיגה ז:ב דתנן בית שמאי אומרים מביאין שלמים ואין סומכין עליהן אבל לא עולות ובית הלל אומרים מביאין שלמים ועולות וסומכין עליהן</p>

התנא בית שמאי () 244 מחלוקות

<p>תניא נמי הכי עולות נדרים ונדבות במועד באות ביום טוב אינן באות ועולת ראייה באה אפי' ביום טוב וכשהיא באה אינה באה אלא מן החולין ושלמי שמחה באין אף מן המעשר וחגיגת יום טוב הראשון של פסח בית שמאי אומרים מן החולין ובית הלל אומרים מן המעשר</p>	<p>חגיגה ז:ב</p>
<p>תניא כוותיה דחזקיה מסת מלמד שאדם מביא חובתו מן החולין בית שמאי אומרים יום ראשון מן החולין מכאן ואילך מן המעשר ובית הלל אומרים אכילה ראשונה מן החולין מכאן ואילך מן המעשר ושאר כל ימות הפסח אדם יוצא ידי חובתו במעשר בהמה ביום טוב</p>	<p>חגיגה ח:א</p>
<p>בית שמאי אומרים מביאין שלמים ואין סומכין עליהם אבל לא עולות וב"ה אומרים מביאין שלמים ועולות וסומכין עליהם</p>	<p>חגיגה יז:א</p>
<p>עצרת שחל להיות בערב שבת ב"ש אומרים יום טבוח אחר השבת ובית הלל אומרים אין יום טבוח אחר השבת ומודים שאם חלה להיות בשבת שיום טבוח אחר השבת</p>	<p>חגיגה יז:א</p>
<p>ב"ש אומרים מביאין שלמים ואין סומכין עליהם אבל לא עולות וב"ה אומרים מביאין שלמים ועולות וסומכין עליהם צריכא דאי אשמעינן בהא בהא קא אמרי ב"ש משום דאפשר למחר אבל הכא אימא מודו להו לב"ה ואי אשמעינן בהא בהא קאמרי ב"ה משום דלא אפשר למחר אבל בהא אימא מודו לב"ש צריכא</p>	<p>חגיגה יז:ב</p>
<p>תנן עצרת שחל להיות ערב שבת ב"ש אומרים יום טבוח אחר השבת וב"ה אומרים אין לה יום טבוח מאי לאו אין לה יום טבוח</p>	<p>חגיגה יז:ב</p>
<p>דתנן כלי חרס מציל על הכל דברי ב"ה ב"ש אומרים אינו מציל אלא על אוכלים ועל המשקים ועל כלי חרס</p>	<p>חגיגה כב:א</p>
<p>שש עריות חמורות מאלו מפני שנשואות לאחרים צרותיהן מותרות אמו ואשת אביו ואחות אביו אחותו מאביו ואשת אחי אביו ואשת אחיו מאביו בית שמאי מתירין הצרות לאחרים ובית הלל אוסרים</p>	<p>יבמות יג:א</p>
<p>חלצו ב"ש פוסלין מן הכהונה ובית הלל מכשירין נתיבמו בית שמאי מכשירין ובית הלל פוסלין אע"פ שאלו אוסרים ואלו מתירין אלו פוסלין ואלו מכשירין לא נמנעו בית שמאי מלישא נשים מבית הלל ולא בית הלל מבית שמאי כל הטהרות והטמאות שהיו אלו מטהרים ואלו מטמאין לא נמנעו עושין טהרות אלו על גבי אלו</p>	<p>יבמות יג:ב</p>
<p>ותנן חבית של זיתים מגולגלים בית שמאי אומרים אין צריכה לנקב ובית הלל אומרים צריכה לנקב ומודים שאם ניקבה וסתמוה שמרים שהיא טהורה ואע"פ שתלמיד שמאי היה כל מעשיו לא עשה אלא כדברי ב"ה</p>	<p>יבמות טו:ב</p>
<p>ארבעה אחין שנים מהם נשואים שתי אחיות ומתו הנשואים את האחיות הרי אלו חולצות ולא מתייבמות ואם קדמו וכנסו יוציאו רבי אליעזר אומר ב"ש אומרים יקיים וב"ה אומרים יוציאו</p>	<p>יבמות כו:א</p>
<p>שלשה אחין שנים נשואים שתי אחיות ואחד מופנה מת אחד מבעלי אחיות ועשה בה מופנה מאמר ואח"כ מת אחיו השני בש"א אשתו עמו והלזו תצא משום אחות אשה וב"ה אומרים מוציא את אשתו בגט ובחליצה ואשת אחיו בחליצה זו היא שאמרו אוי לו על אשתו ואוי לו על אשת אחיו</p>	<p>יבמות כט:א</p>
<p>שומרת יבם שנפלו לה נכסים מודים ב"ש וב"ה שמוכרת ונותנת וקיים מתה מה יעשה בכתובתה ובנכסים הנכנסים ויוצאין עמה ב"ש אומרים יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב וב"ה אומרים נכסים בחזקתן כתובה בחזקת יורשי הבעל נכסים הנכנסים ויוצאין עמה בחזקת יורשי האב</p>	<p>יבמות לח:א</p>
<p>והתנן נפלו לה נכסים משנתארסה ב"ש אומרים תמכור וב"ה אומרים לא תמכור</p>	<p>יבמות לח:ב</p>
<p>והתנן נפל הבית עליו ועל אביו ועל מורישיו והיו עליו כתובת אשה וב"ה יורשי האב אומרים הבן מת ראשון ואחר כך מת האב וב"ה אומר האב מת ראשון ואח"כ מת הבן ב"ש אומרים יחלוקו וב"ה אומרים נכסים בחזקתן</p>	<p>יבמות לח:ב</p>
<p>דתנן מתו בעליהן עד שלא שטו ב"ש אומרים נוטלות כתובתן ואינן שותות וב"ה אומרים או שותות או לא נוטלות כתובתן או שותות (במדבר ה, טו) והביא האיש את אשתו אמר רחמנא וליכא אלא מתוך שלא שותות לא נוטלות כתובתן</p>	<p>יבמות לח:ב</p>
<p>והא קתני מתה מה יעשה בכתובתה ובנכסים הנכנסים ויוצאין עמה ב"ש אומרים יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב וב"ה אומרים נכסים בחזקתן</p>	<p>יבמות לח:ב</p>

התנא בית שמאי () 244 מחלוקות

<p>לא יבטל אדם מפריה ורביה אלא א"כ יש לו בנים ב"ש אומרים שני זכרים וב"ה אומרים זכר ונקבה שנאמר (בראשית ה, ב) זכר ונקבה בראם</p>	<p>יבמות סא:ב</p>
<p>ורמינהו בן עשרים שנה ולא הביא שתי שערות יביאו ראייה שהוא בן עשרים והוא הסריס לא חולץ ולא מייבם בת עשרים ולא הביאה שתי שערות יביאו ראייה שהיא בת עשרים והיא האילונית לא חולצת ולא מתייבמת דברי בית הלל ובית שמאי אומרים זה וזה בני שמנה עשרה רבי אליעזר אומר הזכר כדברי ב"ה ונקבה כדברי ב"ש מפני שהאשה ממהרת לבא לפני האיש</p>	<p>יבמות פ:א</p>
<p>והתניא מאימתי אדם יורש את אשתו קטנה ב"ש אומרים משתעמוד בקומתה וב"ה אומרים משתכנס לחופה רבי אליעזר אומר משתבעל ויורשה ומיטמא לה ואוכלת בגינו תרומה</p>	<p>יבמות פט:ב</p>
<p>א"ר יהודה לא נחלקו בית שמאי ובית הלל בבא על חמותו שפוסל את אשתו על מה נחלקו בבא על אחות אשתו שב"ש אומרים פוסל וב"ה אומרים לא פוסל</p>	<p>יבמות צה:א</p>
<p>א"ר יוסי לא נחלקו ב"ש וב"ה בבא על אחות אשתו שלא פוסל את אשתו על מה נחלקו בבא על חמותו שב"ש אומרים פוסל וב"ה אומרים לא פוסל לפי שבתחלה הוא מותר בכל הנשים שבעולם והיא מותרת בכל האנשים שבעולם קדשה הוא אוסרה והיא אסרתו</p>	<p>יבמות צה:א</p>
<p>והתניא מיאון בית שמאי אומרים ב"ד מומחין וב"ה אומרים בב"ד ושלא בב"ד אלו ואלו מודים שצריך שלשה</p>	<p>יבמות קא:ב</p>
<p>בית שמאי אומרים אין ממאנין אלא ארוסות ובית הלל אומרים ארוסות ונשואות</p>	<p>יבמות קא:א</p>
<p>ב"ש אומרים בבעל ולא ביבם וב"ה אומרים בבעל וביבם</p>	<p>יבמות קז:א</p>
<p>ב"ש אומרים בפניו ובית הלל אומרים בפניו ושלא בפניו</p>	<p>יבמות קז:א</p>
<p>ב"ש אומרים בב"ד וב"ה אומרים בב"ד ושלא בב"ד</p>	<p>יבמות קז:א</p>
<p>כדתניא בית שמאי אומרים בפני בית דין וב"ה אומרים בפני בית דין ושלא בפני בית דין</p>	<p>יבמות קז:ב</p>
<p>בית הלל אומרים לא שמענו אלא בבאה מן הקציר ובאותה מדינה וכמעשה שהיה אמרו להם בית שמאי אחת הבאה מן הקציר ואחת הבאה מן הזיתים ואחת הבאה מן הציפורין ואחת הבאה ממדינה למדינה לא דברו חכמים בקציר אלא בהווה חזרו בית הלל להורות כבית שמאי</p>	<p>יבמות קטז:ב</p>
<p>בית שמאי אומרים תנשא ותטול כתובתה ובית הלל אומרים תנשא ולא תטול כתובתה אמרו להם בית שמאי התרתם ערוה חמורה ולא נתיר ממון הקל אמרו להם בית הלל מצינו שאין האחין נכנסין לנחלה על פיה אמרו להם בית שמאי והלא מספר כתובה נלמוד שהוא כותב לה שאם תנשאי לאחר תטלי מה שכתוב ליכי וחזרו בית הלל להורות כדברי ב"ש</p>	<p>יבמות קטז:ב</p>
<p>אמר רבה בר שמואל תנא בית שמאי אומרים אין משיאין על פי בת קול וב"ה אומרים משיאין על פי בת קול</p>	<p>יבמות קכב:א</p>
<p>תינוקת שלא הגיע זמנה לראות ונשאת ב"ש אומרים נותנין לה ארבעה לילות וב"ה אומרים עד שתחיה המכה הגיע זמנה לראות ונשאת בש"א נותנין לה לילה הראשון ובית הלל אומרים עד מוצאי שבת ארבעה לילות</p>	<p>כתובות ו:א</p>
<p>תנו רבנן כיצד מרקדין לפני הכלה בית שמאי אומרים כלה כמות שהיא ובית הלל אומרים כלה נאה וחסודה אמרו להן ב"ש לב"ה הרי שהיתה חוגרת או סומא אומרי' לה כלה נאה וחסודה והתורה אמרה (שמות כג, ז) מדבר שקר תרחק אמרו להם ב"ה לב"ש לדבריכם מי שלקח מקח רע מן השוק ישבחנו בעיניו או יגנונו בעיניו הוי אומר ישבחנו בעיניו</p>	<p>כתובות טז:ב</p>
<p>דתניא נדרה שלא להניק את בנה בש"א שומטת דד מפיו בה"א כופה ומניקתו נתגרשה אינו כופה ואם היה מכירה נותן לה שכרה וכופה ומניקתו מפני הסכנה</p>	<p>כתובות נט:ב</p>

התנא בית שמאי () 244 מחלוקות

<p>רבי נתן בר יוסף הן הן דברי בית שמאי הן הן דברי בית הלל שבית שמאי אומרים עשרים וארבעה חדש ובית הלל אומרים שמונה עשר חדש</p>	<p>כתובות ס:ב</p>
<p>המדיר את אשתו מתשמיש המטה ב"ש אומרים שתי שבתות בית הלל אומרים שבת אחת</p>	<p>כתובות סא:ב</p>
<p>דתנן המדיר את אשתו מתשמיש המטה ב"ש אומרים שתי שבתות ובה"ה אומרים שבת אחת</p>	<p>כתובות עא:א</p>
<p>האשה שנפלו לה נכסים עד שלא תתארס מודים ב"ש ובית הלל שמוכרת ונותנת וקיים נפלו לה משנתארסה ב"ש אומרים תמכור ובית הלל אומרים לא תמכור אלו ואלו מודים שאם מכרה ונתנה קיים</p>	<p>כתובות עח:א</p>
<p>שומרת יבם שנפלו לה נכסים מודים ב"ש ובה"ה שמוכרת ונותנת וקיים מתה מה יעשו בכתובתה ובנכסים הנכנסין והיוצאין עמה ב"ש אומרים יחלקו יורשי הבעל עם יורשי האב ובה"ה אומרים נכסים בחזקתן וכתובה בחזקת יורשי הבעל</p>	<p>כתובות פב:ב</p>
<p>תנן מתו בעליהן עד שלא שתו בש"א נוטלות כתובה ולא שותות ובה"ה או שותות או לא נוטלות כתובה או שותות (במדבר ה, טו) והביא האיש את אשתו אל הכהן אמר רחמנא</p>	<p>כתובות פא:א</p>
<p>והתנן בית שמאי אומרים תמכור ובית הלל אומרים לא תמכור אלו ואלו מודים שאם מכרה ונתנה קיים</p>	<p>כתובות פא:ב</p>
<p>בש"א כינויי אסורין ובה"ה כינויי כינויין מותרין</p>	<p>נדרים י:ב</p>
<p>וב"ש סברי בהני נמי משתעי אומות ובית הלל סברי בהני לא משתעי אומות ואיבעית אימא ב"ש סברי גזרינן כינויי כינויין משום כינויין ובה"ה סברי לא גזרינן כינויי כינויין משום כינויין</p>	<p>נדרים י:ב</p>
<p>נדרי שגגות אם אכלתי ואם שתיתי ונזכר שאכל ושתה שאני אוכל ושאני שותה ושכח ואכל ושתה אמר קונם אשתי נהנית לי שגגבה את כיסי ושהכתה את בני ונודע שלא הכתו ונודע שלא גגבה ראה אותן אוכלין תאנים ואמר הרי עליכם קרבן ונמצאו אביו ואחיו והיו עמהן אחרים בש"א הן מותרים ומה שעמהם אסורים ובה"ה אלו ואלו מותרין</p>	<p>נדרים כה:ב</p>
<p>ב"ש סברי לה כרבי מאיר דאמר תפוס לשון ראשון ובית הלל סברי לה כרבי יוסי דאמר בגמר דבריו אדם נתפס</p>	<p>נדרים כו:א</p>
<p>הכי קתני ב"ש אומרים אין שאלה בשבועה ובית הלל אומרים יש שאלה בשבועה</p>	<p>נדרים כח:א</p>
<p>ב"ש אומרים במה שהוא מדירו ובה"ה אף במה שאינו מדירו</p>	<p>נדרים כח:א</p>
<p>יצד אמר לו אמור קונם אשתי נהנית לי ואמר קונם אשתי ובני נהנין לי בש"א אשתו מותרת ובניו אסורין ובה"ה אומרים אלו ואלו מותרין</p>	<p>נדרים כח:א</p>
<p>ב"ש אומרים במה שהוא מדירו ובה"ה אומרים אף בשאינו מדירו כיצד אמר לו קונם אשתי נהנית לי ואמר קונם אשתי ובני נהנין לי</p>	<p>נדרים כח:א</p>
<p>ב"ש אומרים אשתו מותרת ובניו אסורין ובית הלל אומרים אלו ואלו מותרין</p>	<p>נדרים כח:א</p>
<p>תנא בש"א לא יפתח לו בשבועה ובית הלל אומרים אף יפתח לו בשבועה</p>	<p>נדרים כח:א</p>
<p>שמע אביה והפר לה ולא הספיק הבעל לשמוע עד שמת חוזר האב ומפר חלקו של בעל א"ר נתן הן הן דברי ב"ש בה"ה אומרים אין יכול להפר ש"מ לב"ש מיגז גיז לב"ה מקלש קליש</p>	<p>נדרים סט:א</p>
<p>שמע בעלה והפר לה ולא הספיק האב לשמוע עד שמת הבעל חוזר האב ומפר חלקו של בעל א"ר נתן הן הן דברי בית שמאי אבל בית הלל אומרים אין יכול להפר</p>	<p>נדרים עא:א</p>
<p>במאי פליגי בית שמאי סברי נדרים נמי שראוי לארוס נתרקנה רשות לאב ומיגז גיז בית הלל סברי אביה ובעלה אחרון מפירין נדריה ולא מיגז גיז</p>	<p>נדרים עא:ב</p>

התנא בית שמאי () 244 מחלוקות

נדרים עז:ב	א"ר יוחנן וצריך שיבטל בלבו תניא בש"א בשבת מבטל בלבו בחול מוציא בשפתיו ובה"א אחד זה ואחד זה מבטל בלבו ואין צריך להוציא בשפתיו
נזיר ט:א	הריני נזיר מן הגרוגרות ומן הדבילה בש"א נזיר ובה"א אינו נזיר אמר רבי יהודה אף כשאמרו ב"ש לא אמרו אלא באומר הרי הן עלי קרבן
נזיר ט:א	ב"ש סברי לה כר"מ דאמר אין אדם מוציא דבריו לבטלה וב"ה סברי לה כרבי יוסי דאמר בגמר דבריו אדם נתפס
נזיר ט:ב	דתניא רבי נתן אומר בש"א נדור ונזיר וב"ה אומרים נדור ואין נזיר
נזיר י:א	הריני נזיר מבשרה אם עמדה מאליה ועמדה מאליה והלכו ב"ש לשיטתן וב"ה לשיטתן בית שמאי דאמרי מן הגרוגרות ומן הדבילה הוי נזיר הכא נמי כי אמר מבשרה הוי נזיר וב"ה אומרים לא הוי נזיר
נזיר י:ב	אמר רבא כגון שהיתה פרה רבוצה לפניו ואמר הריני נזיר מין אם לא עמדה ועמדה מאליה בית שמאי סברי תורפיה דהאי גברא משום אוקמה בידה הוא והא לא אוקמה ובית הלל סברי משום דרביעא הוא
נזיר יט:ב	הא קמיפלגי דבית שמאי סברי ארץ העמים משום גושה גזרו עליה ובית הלל סברי משום אוירא גזרו עליה
נזיר יט:ב	מי שנזר נזירות הרבה והשלים את נזירותו ואח"כ בא לארץ בש"א נזיר שלשים יום ובית הלל אומרים נזיר בתחלה
נזיר כ:א	לא דכולי עלמא משום גושה גזרו עליה וב"ש סברי בסתם נזירות קניסנא וב"ה סברי כי קניסנא בתחילת נזירות
נזיר כ:א	מי שהיו שתי כיתי עדים מעידות אותו אלו מעידים שנזר שתיים ואלו מעידים שנזר חמש ב"ש אומרים נחלקה העדות ואין כאן נזירות וב"ה אומרים יש בכלל חמש שתיים שיהא נזיר שתיים
נזיר כ:א	דתניא רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא אומר לא נחלקו ב"ש וב"ה על שתי כיתי עדים אחת אומרת שתיים ואחת אומרת חמש שיש בכלל חמש שתיים על מה נחלקו על כת אחת אחד אומר שתיים ואחד אומר חמש שב"ש אומרים נחלקה עדותן ובה"א יש בכלל חמש שתיים
נזיר ל:ב	בית שמאי אומרים הקדש טעות הקדש וב"ה אומרים אין הקדש
נזיר לא:א	חבית של יין שתעלה בידי ראשונה הרי היא הקדש ועלתה של שמן בש"א הקדש ובה"א אינו הקדש: גמ' בית שמאי אומרים הקדש כו': מאי טעמייהו דבית שמאי דילפינן תחלת הקדש מסוף הקדש מה תמ
נזיר לא:א	כיצד אמר שור שחור שיצא מביתי ראשון הרי הוא הקדש ויצא לבן בית שמאי אומרים הקדש ובית הלל אומרים אינו הקדש
נזיר לא:א	דינר זהב שיעלה בידי ראשון הרי הוא הקדש ועלה של כסף בית שמאי אומרים הקדש ובית הלל אומרים אינו הקדש
נזיר לב:ב	היו מהלכין בדרך ואחד בא כנגדן אמר אחד מהן הריני נזיר שזה פלוני ואחד אמר הריני נזיר שאין זה פלוני הריני נזיר שאחד מכם נזיר שאין אחד מכם נזיר ששניכם נזירים שכולכם נזירים בית שמאי אומרים כולן נזירין וב"ה אומרים אינו נזיר אלא מי שלא נתקיימו דבריו ור"ט אומר אין אחד מהם נזיר
נזיר מו:ב	דתניא זאת תורת הנזיר בין שיש לו שער בין שאין לו שער הכי נמי דלא מעכבא והתניא נזיר ממורט בש"א אינו צריך להעביר תער על ראשו וב"ה אומרים צריך להעביר תער על ראשו
נזיר מו:ב	ואמר רבינא מאי אינו צריך לב"ש אינו צריך אין לו תקנה הא לב"ה יש לו תקנה
נזיר מו:ב	והתניא נזיר ממורט בש"א אינו צריך להעביר תער על ראשו וב"ה אומרים צריך אמר רבי אבינא מאי צריך לבית הלל צריך ואין לו תקנה לב"ש יש לו תקנה

התנא בית שמאי () 244 מחלוקות

נזיר נ:א	תנן כל הנצוק טהור חוץ מדבש הזיפים והצפחית ב"ש אומרים אף המקפה של גריסין ושל פול מפני שהיא סולדת לאחוריה
נזיר נב:ב	דתניא בש"א רובע עצמות מן העצמים או משנים או משלשה ובה"א רובע מן הגויה מרוב הבנין או מרוב המנין
סוטה כד:א	מתו בעליהן עד שלא שתו בש"א נוטלות כתובה ולא שותות ובה"א או שותות או לא נוטלות כתובתן
סוטה כה:ב	במאי קמיפלגי בית שמאי סברי שטר העומד לגבות כגבוי דמי ובה"א סברי שטר העומד לגבות לאו כגבוי דמי
גיטין מא:א	מי שחציו עבד וחציו בן חורין עובד את רבו יום אחד ואת עצמו יום אחד דברי ב"ה ב"ש אומרים תקנתם את רבו ואת עצמו לא תקנתם לישא שפחה אי אפשר שכבר חציו בן חורין בת חורין אי אפשר שכבר חציו עבד יבטל והלא לא נברא העולם אלא לפריה ורביה שנאמר (ישעיהו מה, יח) לא תוהו בראה לשבת יצרה אלא מפני תיקון העולם כופין את רבו ועושה אותו בן חורין וכותב שטר על חצי דמיו וחזרו ב"ה להורות כדברי ב"ש
גיטין נה:א	תנו רבנן גזל מריש ובנאו בבירה ב"ש אומרים מקעקע כל הבירה כולה ומחזיר מריש לבעליו ובה"א אומרים אין לו : אלא דמי מריש בלבד משום תקנת השבין
גיטין עט:ב	ב"ש אומרים פוטר אדם אשתו בגט ישן ובית הלל אוסרין ואיזהו גט ישן כל שנתייחד עמה מאחר שכתבו לה
גיטין עט:ב	במאי קמיפלגי ב"ש סברי לא אמרינן גזרה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה ובה"א סברי אמרי' גזרה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה
גיטין פא:א	כתב לגרש את אשתו ונמלך ב"ש אומרים פסלה מן הכהונה ובה"א אומרים אע"פ שנתנו לה על תנאי ולא נעשה התנאי לא פסלה מן הכהונה
גיטין פא:א	המגרש את אשתו ולנה עמו בפונדקי ב"ש אומרים אינה צריכה הימנו גט שני ובה"א צריכה הימנו גט שני אימתי בזמן שנתגרשה מן הנשואין ומודים בנתגרשה מן האירוסין שאינה צריכה הימנו גט שני מפני שאין לבו גס בה
גיטין פא:ב	דאוקימנא בלא ראוה שנבעלה במאי פליגי דאיכא עדי יחוד וליכא עדי ביאה ב"ש סברי לא אמרי' הן הן עדי יחוד והן הן עדי ביאה ובה"א סברי אמרינן הן הן עדי יחוד והן הן עדי ביאה ומודים בנתגרשה מן האירוסין שאינה צריכה הימנו גט שני דכיון דאין לבו גס בה לא אמרינן הן הן עדי ביאה ומי אמר ר' יוחנן הכי והאמר רבי יוחנן הלכה כסתם משנה ואוקימנא למתניתין בשלא ראוה שנבעלה
גיטין פא:ב	א"ר יוחנן מחלוקת בשראוה שנבעלה דב"ש סברי אדם עושה בעילתו בעילת זנות ובה"א סברי אין אדם עושה בעילתו בעילת זנות אבל לא ראוה שנבעלה דברי הכל אינה צריכה הימנו גט שני
גיטין צ:א	בית שמאי אומרים לא יגרש אדם את אשתו אלא אם כן מצא בה דבר ערוה שנאמר (דברים כד, א) כי מצא בה ערות דבר ובית הלל אומרים אפילו הקדיחה תבשילו שנאמר כי מצא בה ערות דבר ר' עקיבא אומר אפי' מצא אחרת נאה הימנה שנאמר (דברים כד, א) והיה אם לא תמצא חן בעיניו
קידושין בא:	האשה נקנית בשלש דרכים וקונה את עצמה בשתי דרכים נקנית בכסף בשטר ובביאה בכסף בית שמאי אומרים בדינר ובשוה דינר ובית הלל אומרים בפרוטה ובשוה פרוטה
קידושין יב:א	רבא אמר היינו טעמא דב"ש שלא יהו בנות ישראל כהפקר ובה"א אומרים בפרוטה
קידושין מב:ב	ונילף מינה משום דהוי מעילה ושליחות יד שני כתובים הבאים כאחד וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין מעילה הא דאמרן שליחות יד מאי היא דתניא (שמות כב, ח) על כל דבר פשע בש"א לחייב על המחשבה כמעשה ובה"א אינו חייב עד שישלח בו יד שנאמר אם לא שלח ידו
קידושין מג:א	מיתבי אמר לשלשה צאו וקדשו לי האשה אחד שליח ושנים עדים דברי ב"ש ובה"א אומרים כולם שלוחין הן ואין שליח נעשה עד עד כאן לא פליגי אלא בשלשה אבל בשנים דברי הכל לא
קידושין מג:א	דתניא רבי נתן אומר בית שמאי אומרים שליח ועד אחד ובה"א אומרים שליח ושני עדים

התנא בית שמאי () 244 מחלוקות

קידושין נד:ב	דתנן כרם רבעי ב"ש אומרים אין לו חומש ואין לו ביעור וב"ה אומרים יש לו
קידושין נד:ב	ב"ש אומרים יש לו פרט ויש לו עוללות וב"ה אומרים כולו לגת
קידושין נד:ב	מ"ט דב"ה גמרי (ויקרא יט. כד) קודש (ויקרא כז. לב) קודש ממעשר מה מעשר יש לו חומש ויש לו ביעור אף כרם רבעי יש לו חומש ויש לו ביעור וב"ש לא גמרי קודש ממעשר
קידושין סה:א	המגרש את אשתו ולנה עמו בפונדקי ב"ש אומרים אינה צריכה הימנו גט שני וב"ה אומרים צריכה הימנו גט
קידושין סה:א	אלא הכא במאי עסקינן כגון דאיכא עדי יחוד וליכא עדי ביאה בית שמאי סברי לא אמרינן הן הן עדי יחוד הן הן עדי ביאה ובית הלל סברי אמרינן הן הן עדי יחוד הן הן עדי ביאה